

Δρ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η καθοριστική συμβολή
της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη
στην ίδρυση και ανάδειξη
του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων
και Παραδοσιακής Τεχνολογίας
Βελεστίνου

Ανάτυπο από:

Λόγος παράδοσης, έργο ζωής.

Τιμητικός τόμος για την Αικατερίνη Πολυμέρου-Καμηλάκη.

*Κείμενα για τον λαϊκό πολιτισμό, την ελληνική πολιτιστική
κληρονομιά, τη σύγχρονη δημιουργία και τη βιώσιμη ανάπτυξη.*

Έκδοση του Κέντρου Ερεύνης Ελληνικής Λαογραφίας,

Ακαδημίας Αθηνών, επιμέλεια Ευάγγελου Καραμανέ,

Αθήνα 2025, τόμ. Β', σελ. 597-607.

ΑΘΗΝΑ 2025

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η καθοριστική συμβολή της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη στην ίδρυση και ανάδειξη του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Καθοριστική ήταν η συμβολή της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη στην υλοποίηση της αρχικής μας ιδέας για την δημιουργία στο Βελεστίνο του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων, όπου πρόσθεσε στον τίτλο και το Παραδοσιακής Τεχνολογίας. Η ενεργός συμμετοχή της, από την έναρξη το 1987, με τη συλλογή και περιποίηση των πρώτων αντικειμένων, με τα δημοσιεύματά της, τις μελέτες της, τις ανακοινώσεις της, τις επιστημονικές υποδείξεις της, την συνεχή παρουσία της, συνέβαλε καθοριστικά στην ανάπτυξη του Μουσείου. Θεωρείται συν-ιδρύτρια του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου.

Κατά το καλοκαίρι του 1985 είχαμε δύο σημαντικές καθοριστικές ιδέες για τον Ρήγα Βελεστινλή και την γενέτειρά του. Η μία ήταν για την διοργάνωση για πρώτη φορά Συνεδρίου για τον Ρήγα Βελεστινλή και την γενέτειρά του, «Φεραΐ-Βελεστίνο-Ρήγας. Αρχαιολογία-Ιστορία-Λαογραφία», το οποίο πραγματοποιήθηκε με επιτυχία την επόμενη χρονιά το 1986, με την αντίστοιχη έκδοση των Πρακτικών του Α΄ Συνεδρίου, με την επιμέλεια των Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη και Παναγιώτη Καμηλάκη.

Η δεύτερη ιδέα ήταν για την δημιουργία στο Βελεστίνο, μια και αποτελεί σημαντικό γεωργικό χώρο από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, ενός Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων με σκοπό τη συγκέντρωση, διατήρηση των γεωργικών εργαλείων, τα οποία τώρα η τεχνολογική εξέλιξη με τις σημαντικές μεταβολές, που έχει επιφέρει, τα έχει αντικαταστήσει, αν και ορισμένα εξ αυτών είχαν για αιώνες χρησιμοποιηθεί. Κι' αυτά όλα τα αντικείμενα δεν θα χαθούν και επί πλέον θα είναι δυνατόν να παρουσιάζεται η εξελικτική πορεία τους, ώστε ο επισκέπτης να κατανοεί τη χρήση των γεωργικών αυτών εργαλείων.

Η ιδέα μας για την δημιουργία στο Βελεστίνο ενός Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα του Συλλόγου Βελεστινιωτών Αθηνών, «Φωνή του Βελεστίνου», αρ. φ. 18, Σεπτέμβριος 1985, σ. 1. Το δημοσίευμα αυτό προκάλεσε το ενδιαφέρον της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη, ερευνήτριας τότε του Κέντρου Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών και στη συνέχεια Διευθύντριας του ίδιου Κέντρου, η οποία ήδη ασχολούνταν επιστημονικά με τα γεωργικά εργαλεία και είχε γράψει σχετικό βιβλίο για τον «Παραδοσιακό Υλικό Βίο». Κατά την συνάντησή μας σε εκδήλωση τον Οκτώβριο του 1985 στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων για τον Ρήγα Βελεστινλή, με ομιλήτη τον κοινό μας φίλο Χρήστο Χειμώνα, εξέφρασε την επιθυμία να βοηθήσει επιστημονικά στη δημιουργία του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων στο Βελεστίνο. Αρχίζει έκτοτε μια συνεργασία με σκοπό την ίδρυση στο Βελεστίνο του «Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων», προσθέτοντας η κ. Πολυμέρου-Καμηλάκη στην αρχική μας ιδέα και το «Παραδοσιακής Τεχνολογίας».

Στο σύντομο κείμενό μας παρουσιάζεται η καθοριστική συμβολή της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη στην ίδρυση και ανάδειξη του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου. Δημοσιεύουμε στη «Φωνή του Βελεστίνου», Ιανουάριος 1986, αρ. φ. 21, σ. 1 και 4, συνέντευξη της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη με τίτλο «Το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων». Παράλληλα, η ίδια στο Α΄ Συνέδριο «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας» το 1986 τονίζει την ανάγκη δημιουργίας Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας στη γενέτειρα του Ρήγα και επιπλέον παρουσιάζει την ενδιαφέρουσα ανακοίνωσή της για την Παραδοσιακή Τεχνολογία, τους παραδοσιακούς νερόμυλους του Βελεστίνου. Η πολυσέλιδη αυτή μελέτη της με τίτλο «Υδροκίνητες βιοτεχνίες στο Βελεστίνο», (νερόμυλοι-μαντάνια-ντριστελέες), δημοσιεύεται στα πρακτικά του Α΄ Συνεδρίου, *Υπέρεια*, τόμ. 1, Αθήνα 1990, σ. 161-325.

Καταβλήθηκε στη συνέχεια προσπάθεια να δημοσιοποιηθεί το θέμα της δημιουργίας του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων στο Βελεστίνο και προς την κατεύθυνση αυτή διοργανώνεται από τον Σύλλογο Βελεστινιωτών Αθηνών, τον Οκτώβριο του 1986, εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων, όπου παρουσιάστηκε από την κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη η παραδοσιακή τεχνολογία των υδρόμυλων του Βελεστίνου με αναφορά στην ανάγκη δημιουργίας στο Βελεστίνο του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας.

Ακολούθως, δημοσιεύεται στη εφημερίδα του Συλλόγου Βελεστινιωτών Αθηνών «Φωνή του Βελεστίνου», Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1986, αρ. φ. 25, σ. 3-4, άρθρο της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη με θέμα «Το Βελεστίνο, ιδανική θέση για το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας»,

και τον Φεβρουάριο του 1987 διοργανώνεται από τον Σύλλογο Βελεστινιωτών Αθηνών ομιλία της στο Βελεστίνο με το ίδιο θέμα. Επισημαίνεται ότι με την εκδήλωση αυτή αρχίζει αμέσως για πρώτη φορά η συγκέντρωση γεωργικών εργαλείων από την περιοχή του Βελεστίνου.

Εν τω μεταξύ, δημιουργείται στην Αθήνα το 1987 η Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, της οποίας ιδρυτικό μέλος είναι η κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη και ο κ. Παναγιώτης Καμηλάκης, και στους σκοπούς της Εταιρείας τέθηκε η δημιουργία στο Βελεστίνο του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας. Μάλιστα, με τις οδηγίες της κ. Πολυμέρου-Καμηλάκη τυπώθηκαν οι καρτέλες για την καταγραφή των γεωργικών εργαλείων κατά την εισαγωγή τους στο Μουσείο, καθώς και τα έντυπα παραλαβής των γεωργικών εργαλείων από τους δωρητές. Αμέσως αγκαλιάστηκε το Μουσείο από μερικούς κατοίκους και άρχισαν να συγκεντρώνονται αντικείμενα και μάλιστα αρκετοί Βελεστινιώτες πρόθυμα τα έφεραν στον χώρο του Μουσείου.

Στην Έκθεση «Μέτρα-Σταθμά-Πρότυπα. Χθες και σήμερα», τον Μάιο του 1987, την οποία διοργάνωνε στο Ζάππειο Μέγαρο η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας του Υ.Β.Ε.Τ., που τον επόμενο χρόνο μεταφέρθηκε και στην Θεσσαλονίκη στην Δ.Ε.Θ., συμμετείχε με δεκατρία παραδοσιακά αντικείμενα και το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας, εκ των οποίων ιδιαίτερα εντυπωσίασε τους επισκέπτες η μικρή πλάστιγγα, που μας είχε δοθεί από τον Βελεστινιώτη μυλωνά Δημήτριο Παπαστεργίου¹.

Με την πείρα της, τις γνώσεις της, την άοκνη προσπάθειά της να βοηθήσει κατά τις συχνές επισκέψεις της στο Βελεστίνο, τις υποδείξεις της για τον καθαρισμό των αντικειμένων και την ταυτοποίησή τους, και την καθοδήγηση των μελών του Μουσείου και των εθελοντών, συγκεντρώνονταν συνεχώς αντικείμενα και εμπλουτίζονταν η συλλογή που προσωρινά τοποθετήθηκαν σε αποθηκευτικό χώρο. Δημοσιεύονται ειδήσεις σχετικές με τη συγκέντρωση των γεωργικών εργαλείων καθώς και φωτογραφίες τους στην εφημερίδα «*Φωνή του Βελεστίνου*»².

---

1. Βλ. το σχετικό Έντυπο «Μέτρα-Σταθμά-Πρότυπα. Χθές και σήμερα», Υ.Β.Ε.Τ.- Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, Αθήνα 1987, με επιστημονική υπεύθυνη για τα Παραδοσιακά Μέτρα και Σταθμά της Έκθεσης την κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη, και δημοσίευση με φωτογραφίες αντικειμένων στην «*Φωνή του Βελεστίνου*», αρ. φ. 29, Ιούν. 1987, σ. 1 και 4.

2. Αρ. φ. 32, Οκτ. 1987, σ. 1, αρ. φ. 46, Ιαν. 1990, σ. 1, αρ. φ. 48, Ιούλ. 1990, σ. 1, αρ. φ. 51, Οκτ. 1991, σ. 3, αρ. φ. 52, Δεκ. 1991, σ. 1 και 3, αρ. φ. 53, Φεβρ. 1992, σ. 1 και 3, αρ. φ. 54, Μάρτ. 1992, σ. 1 και 3, αρ. φ. 55, Μάιος 1992, σ. 1, αρ. φ. 57, Ιαν. 1993, σ. 3, αρ. φ. 63,

Παράλληλα καταβάλλονταν προσπάθεια μέσω του Δήμου Βελεστίνου και της Νομαρχίας Μαγνησίας για την ανεύρεση μόνιμου εκθεσιακού χώρου του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας. Με πρόταση της κ. Πολυμέρου-Καμηλάκη ότι καλό θα ήταν να αποκτηθεί η κυριότητα του εγκαταλειμμένου Μύλου του Πάντου, ένας χώρος πέντε στρεμμάτων, με την δυνατότητα επέκτασης στα παρακείμενα χωράφια, έγιναν σχετικές προσπάθειες κατά το 1992-93 στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, που είχε την κυριότητα, για την παραχώρηση του Μύλου του Πάντου για το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων. Δυστυχώς όμως με την αρνητική στάση του τότε Δημάρχου Βελεστίνου δεν αγοράστηκε, αν και θα ήταν μια περιουσία του Δήμου που θα έδινε τη δυνατότητα εγκατάστασης και ανάπτυξης του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας. Ωστόσο, κατορθώθηκε, με την σύσταση της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη, να ανακηρυχθεί διατηρητέο μνημείο το αρχικό οικοδόμημα του Μύλου Πάντου, που αποτελούσε την μετάβαση από την παραδοσιακή τεχνολογία στη σύγχρονη, όπως ιδιαίτερα έχει τεκμηριώσει στην αξιολογη μελέτης της για τις υδροκίνητες βιοτεχνίες του Βελεστίνου.

Τον Ιούνιο του 1991 διοργανώσαμε πάλι στο Βελεστίνο εκδήλωση με θέμα το «Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας και οι προοπτικές του» με ομιλήτρια την κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη. Παράλληλα, για την καλύτερη λειτουργία και την προώθηση των σκοπών του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας δημιουργήθηκε ανεξάρτητος φορέας, ιδιαίτερο νομικό πρόσωπο, με έδρα το Βελεστίνο, με την σύμφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα. Έτσι έγινε κατάθεση του σχετικού καταστατικού, το οποίο συντάχθηκε με την συνεργασία της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη, του κ. Παναγιώτη Καμηλάκη και του κ. Σταύρου Παπαγεωργίου, συμβολαιογράφου και μόνιμου κατοίκου του Βελεστίνου, ο οποίος ανέλαβε την προεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου του φορέα με αντιπρόεδρο την κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη.

Εμπλουτισμένος ο προσωρινός χώρος με πάνω από 2.500 αντικείμενα, αφού καθαρίστηκαν και καταγράφηκαν στις καρτέλες, έγινε επισκέψιμος για τους κατοίκους του Βελεστίνου, τους δωρητές των αντικειμένων και των Σχολείων της περιοχής. Ήταν μια πολύ καλή ενέργεια, που μας ενίσχυσε ηθικά, με την ανταπόκριση και τον αντίκτυπο που είχε στους επισκέπτες το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας. Οι εντυπώσεις τους που αποτυπώνονταν στο βιβλίο επισκεπτών είναι χαρακτηριστικές και ενθαρρυντικές.

Αναφέρουμε την περίπτωση του σημαντικού συντηρητή του Υπουργείου Πολιτισμού κ. Μαργαριτώφ, ο οποίος είχε επισκεφθεί το 1992 το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου και ενθουσιάστηκε από τον πλούτο των εργαλείων, όπως επίσης του Νομάρχη και Βουλευτών της Μαγνησίας, του τότε Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών Π. Γέμτου, καθώς και άλλων καθηγητών. Το Μουσείο έχει πλέον καθιερωθεί και άρχισαν να εκπονούνται σχετικές επιστημονικές εργασίες.

Εκτός από την πρωτοποριακή εργασία της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη με τίτλο «Υδροκίνητες βιοτεχνίες στο Βελεστίνο», παρουσιάστηκε από τον κ. Παναγιώτη Καμηλάκη η εργασία «Επαγγέλματα και βιοτεχνίες των κατοίκων του Βελεστίνου 1881-1940» στον δεύτερο τόμο *Υπέρεια*. Ακόμη, εκπονήθηκε Διπλωματική εργασία κατά το 1988-1989 από τον αρχιτέκτονα Τάσο Παπαδόπουλο για το Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Α.Π.Θ. με θέμα «Μελέτη αποκατάστασης υδροκίνητων βιοτεχνιών παραδοσιακής τεχνολογίας Βελεστίνου και ένταξή τους στο σύγχρονο οικισμό», με εποπτεύοντα τον καθηγητή Αργύρη Πετρονώτη. Επίσης, εκπονήθηκε ειδικό πρόγραμμα κατά το 1992-93 από τα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας για την αποκατάσταση των μύλων του Βελεστίνου και την λειτουργική ένταξή τους στο οικιστικό περιβάλλον, ενώ κατά το χρονικό διάστημα 1993-1995 εκπονήθηκε διατριβή για το Μάστερ στο Πανεπιστήμιο Λουβέν του Βελγίου, από τον αρχιτέκτονα εκ Βόλου καταγόμενο Ευάγγελο Μαστέλο με θέμα «Η ντριστελά του Παπαγιώτου και οι άλλοι νερόμυλοι του Βελεστίνου», και το 1999 από τον Ανδρέα Μαρτινάκη διπλωματική εργασία για τα ΤΕΙ Λάρισας σχετικά με το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου.

Μετά την παραχώρηση στο Δήμο Βελεστίνου από τον Γεώργιο Δεληγιώργη πέντε στρεμμάτων στη θέση «Στάση» για την εγκατάσταση του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας, εκπονήθηκε το 2005 προκαταρκτική μελέτη από Αρχιτεκτονικό Γραφείο του Βόλου για την ανέγερση, με χρηματοδότηση της Νομαρχίας Μαγνησίας, σχετικού οικοδομήματος για το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου, που δυστυχώς έμεινε στα σχέδια.

Τελικά, τα 2.500 και πλέον αντικείμενα του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου πρόσφατα τοποθετήθηκαν σε δύο οικήματα και τον περιβάλλοντα χώρο τους στο Αγροκήπιο Βελεστίνου μετά την συνεργασία που πραγματοποιήθηκε μεταξύ του Δήμου Ρήγα Φεραίου και του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, με σημαντική προοπτική ανάπτυξης και επισκεψιμότητας.

Αναγράφονται στη συνέχεια οι σχετικές δημοσιεύσεις της κ. Αικ. Πολυμέ-

ρου-Καμηλάκη για το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου:

1. «Υδροκίνητες βιοτεχνίες στο Βελεστίνο, νερόμυλοι-μαντάνια-ντριστελέες», *ΥΠΕΡΕΙΑ 1, Πρακτικά Α΄ Συνεδρίου «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας», (Βελεστίνο 1986)*, Αθήνα 1990, σ. 161-325.
2. «Προμελέτη σκοπιμότητας αξιοποίησης των υδροκίνητων εργαστηρίων του Βελεστίνου», *ΥΠΕΡΕΙΑ 2, Πρακτικά Β΄ Συνεδρίου «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας», (Βελεστίνο 1992)*, Αθήνα 1994, σ. 439-448.
3. «Ένα μονογραφικό Μουσείο. Το Μουσείο Παραδοσιακής Τεχνολογίας στο Βελεστίνο», *ΥΠΕΡΕΙΑ 3, Πρακτικά Γ΄ Διεθνούς Συνεδρίου «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας», (Βελεστίνο 1997)*, Αθήνα 2002, σ. 363-382.
4. «Η πολιτιστική και οικονομική δυναμική του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου», *ΥΠΕΡΕΙΑ 6, Πρακτικά ΣΤ΄ Διεθνούς Συνεδρίου «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας», (Βελεστίνο 2012)*, Αθήνα 2014, σ. 595-612.
5. *ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ*, αρ. φ. 21, Ιανουάριος 1986, σ. 1 και 4, «Το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων», συνέντευξη με την κ. Αικατερίνη Πολυμέρου-Καμηλάκη.
6. *ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ*, αρ. φ. 25, Νοέμβ.-Δεκ. 1986, σ. 3-4, Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη, «Το Βελεστίνο: Ιδανική θέση για το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων».
7. *ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ*, αρ. φ. 27, Φεβρουάριος 1987, σ. 1 και 4, ομιλία στις 22-2-1987 στο Δημαρχείο Βελεστίνου της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη σχετικά με την ίδρυση του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας στο Βελεστίνο.
8. *ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ*, αρ. φ. 31, σ. 1 και 3, «Λαογραφική έρευνα στο Βελεστίνο».
9. *ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ*, αρ. φ. 40, Απρ.-Μάιος 1989, σ. 4, αρ. φ. 41, Ιούλ.-Αυγ. 1989, σ. 4, «Παραδοσικά Μέτρα και Σταθμά».

Συμπερασματικά, βάσει των όσων αναφέρθηκαν παραπάνω, τονίζεται ότι η συμβολή της κ. Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη ήταν καταλυτική στην υλοποίηση της αρχικής μας ιδέας για την δημιουργία στο Βελεστίνο του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας. Η ενεργός συμμετοχή της με τα δημοσιεύματά της, τις μελέτες της, τις ανακοινώσεις της, τις επιστημονικές υποδείξεις της, την συνεχή παρουσία της συνέβαλαν καθοριστικά στις εργασίες ανάπτυξης του Μουσείου και γι' αυτό τον λόγο θεωρείται συν-ιδρύτρια του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνο.

SUMMARY

DIMITRIOS KARAMPEROPOULOS

The decisive contribution of Aik. Polymerou-Kamilaki to the foundation and making known of the Museum of Agricultural Tools and Traditional Technology in the area of Velestino

Aik. Polymerou-Kamilakis' contribution was decisive in materialization of our initial idea for the foundation in the area of Velestino of a Museum of Agricultural Tools, adding to the title and Traditional Technology. From the beginning of 1987, her active participation she contributed decisively to the development of the Museum by collecting and cleaning the early farm-tools, her articles, her papers, her scientific suggestions and her continual presence. She is considered as com-foundress of the Museum of Agricultural Tools and Traditional Technology.

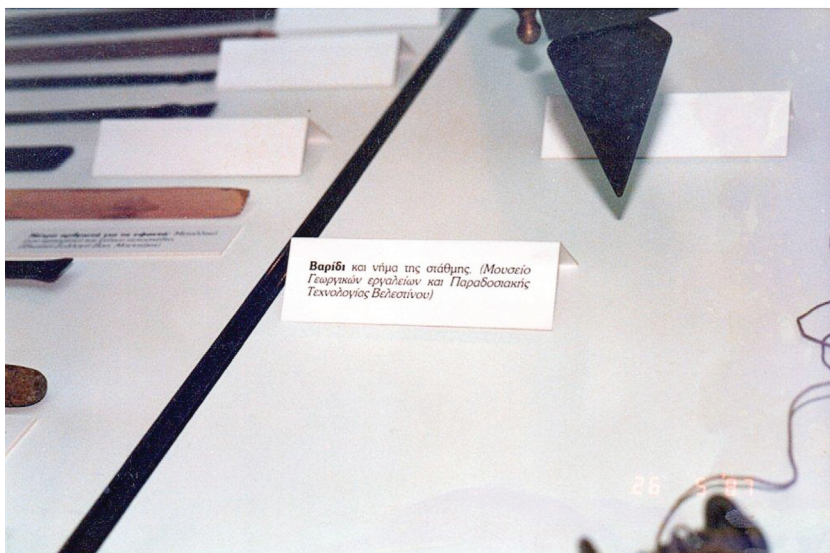
Ο προσωρινός χώρος όπου συγκεντρώθηκαν, καθαρίστηκαν και εκτέθηκαν τα αντικείμενα. Εδώ ο αύλειος χώρος με τα σιδερένια αντικείμενα.

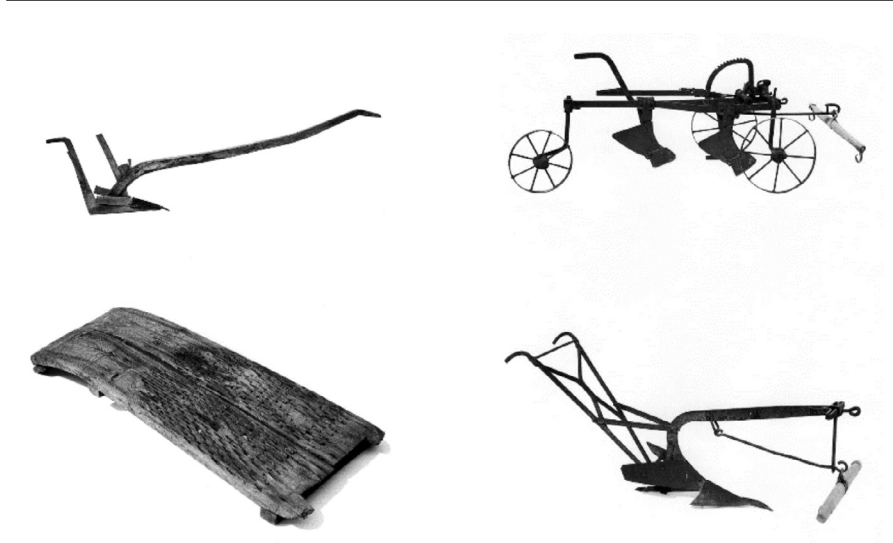
Η μικρή πλάστιγγα και τα ξύλινα μέτρα του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας στην Έκθεση στο Ζάππειο το 1987 της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας.

Σελίδα τίτλου του εντύπου «Μέτρα-Σταθμά-Πρότυπα. Χθες και σήμερα» της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, Αθήνα 1987.

Η καρτέλα με το βαρίδι του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας στην Έκθεση στο Ζάππειο το 1987 της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας.

Δύο σιδερένια αλέτρια δεξιά και ένα πρωτόγονο ξύλινο αλέτρι και μία δοκάνα αριστερά του Μουσείου Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου.

Από την επίσκεψη στο προσωρινό Μουσείο το 1992 του δημάρχου Βελεστίνου Γαρ. Γεροβασίλη δεξιά και δίπλα του ο πρ. δήμαρχος Δ. Καζά, ο Γ. Παπαγεωργίου, ο Κ. Σιουμουρέκης και Δ. Καραμπερόπουλος. Πίσω διακρίνονται οι Δ. Παπαδάμ, Φ. Βαϊόπουλος, Στ. Παπαγεωργίου, Ν. Γεωργαλίδς.

Στιγμιότυπο από την επίσκεψη το 1992 του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ ιατρού Δημοσθένη Βουβαλούδη έχοντας δίπλα του τον Βασίλη Σαββανάκη και τον δήμαρχο Βελεστίνου Γαρ. Γεροβασίλη, ενώ ο Δημ. Καραμπερόπουλος εξηγεί τα σχετικά με το Μουσείο Γεωργικών Εργαλείων και Παραδοσιακής Τεχνολογίας Βελεστίνου.

Από την επίσκεψη (Μάρτιος 1992) του πρόεδρου της τότε Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, καθηγητού Πέτρου Γέμτου, μετέπειτα πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, με το μέλος της, την Αικ. Πολυμέρου-Καμηλάκη.